

SZÖLLŐSI ZOLTÁN

Fordulok vissza

*Hová siettem?
mögöttem sír a jövő,
fordulok vissza.*

-

*Teljében a Hold,
engem néz, igéz, szólít:
gyertek el megint!*

-

*Magam maradok,
fekszem a Dráva partján,
kék az este még,*

*gombolod inged,
átbújik egy-egy csillag
az ég szövetségén.*

-

*Halak jegyű, én,
rajtad nem édes ajkat,
sósat kerestem.*

-

*Nem lelem helyem.
Kisfiam, szól át apám,
ne helytelenkedj!*

-

*Virrad. Kocsmába
sült be a Nap: nincs ennél
reménytelenebb.*

-

*Akác őrzí a
bázat, mint a vén. Tiszte
hát bölintani.*

-

*Nagyon akartam
látni, látni az arcod:
borotvatükröd*

*lekasztottam.
Most meg, fényképed nézem,
emlékezem csak.*

-

*Kertet búz a Hold.
Uszályon, öreg matróz,
cigarettaázom.*

-

*El ne veszítsél,
elégetted /minden/ versemet.
Cseléd vagy. Cseléd.*

-

*Hó esik bóra,
szó bullik, bull a szóra.
Sózzák a várost.*

-

*Ablakban álltam,
várnom kellett, hát vártam,
sirtam kegyetlen,*

*könnyemmel teli
zsebkendőm kicsavartam
földes szobánkban.*

-

*Házuk leégett.
Nem sirtak. Füst szívárgott
szembéjük alól.*

-

[Szöllősi Zoltán verse]

*Betörtek hozzám,
bordám lécei fájnak.
Mellettem: Éva.*

*Begyalogtunk
csillagokkal az eget,
két láthatatlan.*

*Férfiember, én,
tenyeremmel takarom
térdem, szemérmem.*

*Volt tanyánkon most
új zajú házba lépek.
Éppen amerikai*

*Bámultam Adyt,
irigyeltem, ki lovon
száguld Tejúton.*

*rendőr, magyarul,
kínait egzecíroz:
gyerünk, Jín, gyerünk.*

*Nagy Lászlót: ökle
rakéta erejével
combján, vigyázzban*

*Vergődik szeme,
halak arca ráncai
mély kosarában.*

*repülte, törte
át az égi kökényest.
Én csak lépkedek.*

*Keserű lélek,
új hó fölött kilebelt
cigarettafüst.*

*Élmi a világ
elég, létezni semmi.
Faj, a semmi kell.*

A Lázár-villa teremrészlete

SZÖLLŐSI ZOLTÁN (1945) Budapesten élő költő. Utóbbi kötete: *Angyal lépked föld felett* (2004).